



SLOVO NA ROZLOUČENOU

Milí farníci!

Před časem jsem vás informoval o chystané změně ve vedení Římskokatolické farnosti v Dolní Čermné. Nový duchovní správce, P. Josef Roušar, nastoupí do Dolní Čermné při ranní mši svaté v neděli 2. srpna tohoto roku. Do funkce ho slavnostně uvede pan vikář P. Miloš Kolovratník z České Třebové. Já bych v té době měl začít působit v Chlumci nad Cidlinou. Přichází tedy čas, abych se s vámi v tomto farním zpravodaji rozloučil.

Úvodem musím vděčně vzpomenout na jedinečné působení mého předchůdce P. Čeňka Ptáčka, který zde ve farnosti obětavě sloužil (obdivuhodných 55 let) až do své smrti. Podařilo se mu v obci i v rodinách udržet živou křesťanskou víru.

Když se dívám na výsledky svého působení v Dolní Čermné, potom je ve mně především velká vděčnost Pánu Bohu a vám, farníkům, za všechno dobré, co jsme společnými silami za těch 14 let zvládli. V letech 1995 – 1998 se podařilo uskutečnit náročnou generální opravu farní budovy. Stalo se tak za pomoci mnohých obětavých brigádníků. V letech 1999 – 2000 se provedla rekonstrukce elektroinstalace a osvětlení farního kostela. V následujícím roce došlo v tomto kostele k provedení sanační omítky a k výmalbě interiéru. Od roku 2002 do roku 2007 probíhala generální oprava poutního kostela na Mariánské Hoře (důkladná oprava střechy kostela, pokrytí kostelní věže mědí, provedení nové omítky, vyspravení pískovcových prvků, vnitřní výmalba, oprava bočních oltářů, ozvučení celého interiéru kostela, pořízení nových koberců a antependií). Ve všech kostelech se uskutečnila generální či částečná oprava varhan. V Jakubovicích se v roce 2007, pod záštitou Obecního úřadu v Dolní Čermné, opravila věž kostela. V Petrovicích došlo v roce 2008 k výměně oken, k výmalbě interiéru a k sanační vnitřní omítce kostela. Ve Verměřovicích bylo vloni pořízeno ozvučení interiéru kostela a letos, z rozpočtu Obecního úřadu, byly opraveny některé trámy v kostelní věži. Ve farním kostele byla v roce 2003 pořízena nová kostelní mříž a v roce 2008 elektrické vytápění kostelních lavic.

V naší farnosti zdárně působí Pastorační a Ekonomická rada. Farnost má své pastorační asistenty a pomocníky (sestra Ludmila a Antonín Pecháček). Ve farnosti úspěšně vystupuje chrámový sbor, schola dětí, schola mládeže a ženský sbor z Verměřovic. Od roku 1996 pravidelně týdně vychází farní zpravodaj Poutník a několik let jsou k dispozici také farní internetové stránky. V každém kostele obětavě slouží kostelníci, varhaníci, akolyté, ministranti a ženy, které zdobí kostel květinami. Ve farním kostele se týdně střídají úklidové skupiny, přes zimu odklízí muži sněh okolo kostela. Na faře funguje farní knihovna. Farnost má svůj pastorační plán a pravidelné aktivity, které pamatují na všechny věkové kategorie a potřeby farníků. Velmi pozhnaným místem se ukázala Mariánská Hora, kam přichází na pravidelné nedělní bohoslužby několik desítek věřících i z okolí. Hlavní pouť se potom těší oblibě mnoha stovek poutníků. Tolik jen stručný a určitě neúplný výčet toho, co jsme u nás uvedli do života.

Chci připomenout, že to bylo především zásluhou vás, farníků! Díky vaší štědrosti při nejrůznějších kostelních sbírkách se mohly ve farnosti uskutečnit náročné opravy a bylo možné pomáhat potřebným lidem, lidem v nouzi. Věřím, že tak, jak jste pomáhali v různých záležitostech mně, budete otevření a vstřícní také k mému nástupci Josefovi. Je to hodný a schopný mladý kněz, který se na vás těší. Ale ke svému poslání bude určitě také potřebovat vaši pomoc.

Své působení v nové farnosti v Chlumci nad Cidlinou beru jako další výzvu. Podmínky budou oproti Dolní Čermné opravdu jiné, dosti náročné. Všude je našťastí možné pracovat pro Dobro, všude je možné pomáhat lidem k větší cti a slávě Boží.

Nakonec bych se chtěl ještě omluvit všem, které jsem během svého působení v Dolní Čermné nějakým způsobem zarmoutil, nějak se jich svými řečmi nebo svým jednáním dotknul, či je zklamal. Pokud se tak stalo, mrzí mě to. Nikomu z vás jsem nechtěl ublížit.

Milí farníci, přeji vám mnoho zdaru ve vašem životě a věřte, že vás všechny budu mít ve svém srdci i na novém působišti.

otec Pavel

OHLÉDNUTÍ ZA 1. SV. PŘIJÍMÁNÍM VE FARNOSTI

V neděli 7. června jsme prožili ve farním kostele sv. Jiří v Dolní Čermné slavnost 1. svatého přijímání pěti dětí: Barbory Doupalové, Martina Jansy, Lucie Junkové, Matyáše Kubíčka a Antonína Pecháčka. Já jsem měl z této chvíle velkou radost. Znovu jsem měl možnost si uvědomit, jak velký je Pán Bůh a jak dobří jsou lidé ve farnosti.

Na konci mše svaté mně děkovali rodiče za zprostředkování přijetí svátostí svým dětem. Dobře vím, že bych mnoho nesvedl určitě bez Boží milosti a hned potom bez obětavých spolupracovníků. Proto rád děkuji sestře Ludmile za přípravu dětí na jejich 1. sv. přijímání a současně za nácvik celé liturgie. Ona pro mne byla vždy velkou oporou v pastorační práci. V kostele již tradičně vše na sváteční mši svatou zajistil a připravil pan kostelník Josef Mareš za pomoci Lukáše Nastoupila. Výzdobu obstarala paní Miluška Klekarová. Na dobrém průběhu obřadu 1. sv. přijímání se podílela Magda Motlová. Liturgii mše svaté obohatila písněmi dětská

schola pod vedením paní Anny Motlové a pana Antonína Pecháčka. Mši svatou na varhany doprovázela paní Milada Marešová. Tablo k příběhu připravila Daniela Jansová.

Za přípravu pěkného prostředí a svátečního stolu v orlovně patří dík členům MO Jednoty Orla v Dolní Čermné. Děkuji paní Růžene Macháčkové, paní Marii Severinové, paní Ludmile Faltusové a jejich pomocnicím děvčatům Lídě Faltusové a Veronice Severinové, které se postaraly o vzornou obsluhu dětí, rodičů a jejich příbuzných. Panu Zdeňku Macháčkovi a panu Františku Severinovi děkuji za přípravu sálu orlovně. Můj velký dík patří také Radimu Hamplovi, který celou slavnost fotografoval.

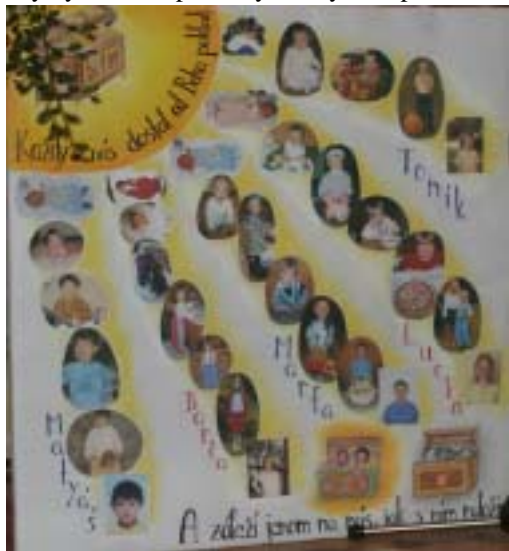
Moje uznání a upřímné díky patří také rodičům, kteří se slavnosti nejen zúčastnili, ale pomohli vytvořit i pěknou srdečnou atmosféru. Přeji jim, aby i nadále působili na duchovní život svých dětí především svým osobním příkladem víry, společnou modlitbou a zapojením do života ve farnosti.

otec Pavel



PŘÍBĚH Z TABLA:

Tablo, které vypracovala Daniela Jansová, vzniklo na základě příběhu „O rozděleném pokladu“. Příběh byl převzat a upraven z časopisu pro děti „Duha“. Měl zaznít v promluvě, ale nakonec jsem ho vzhledem k jinému tématu neuvedl. Bude určitě přínosem, aby byl uveden právě nyní, když se společně vracíme ke slavnosti 1. svatého přijímání našich dětí.



Jednou žili dva bratři, Jakub a Jan. Když jejich otec zemřel, dostal každý z nich svou část dědictví. Otec každému z nich odkázal truhličku, kterou sám vyrobil. Truhlička byla až po okraj naplněná zlaťáky. Bratři byli ještě mladí a zvědaví, a tak se rozhodli, že se vydají do světa. Každý z nich si zabalil ranec a úplně dospodu uložil každý svou truhličku se zlatem a vydali se na cestu.

Jakub, který se vydal na západ, hned první den potkal muže z daleké země. Muž prchal před válkou, která v jeho zemi zuřila. Byl hladový a v otrhaných šatech. Jakub ho pozdravil a pokračoval dál ve své cestě. Došel k řece, které povodeň strhala všechny mosty. Všude kolem stáli nešťastní lidé, kteří nemohli přejít na druhou stranu. Jakub se tedy otočil a hledal jinou cestu. Šel podél řeky, až došel k pestrému městu s mnoha hostinci a trhy. „Tady nějaký čas zůstanu,“ pomyslel si a vyhledal si nocleh. Brzy ho ale město omrzelo a vydal se na další cestu. Přišel do jiného města a hned u jeho bran mu běžela vstříc skupina dětí – byly bosé a žebraly. „Běžte domů!“ okřikl je Jakub a vešel do hostince, kde se najedl a ubytoval. Když chtěl po několika dnech zaplatit účet za svůj pobyt, ustrnul. V jeho truhličce zbylo jen pět zlaťáků. „Co se dá dělat, musím se vypravit domů!“ zabručel.

A vydal se na zpáteční cestu. Šel a šel a jeho ranec byl stále těžší a těžší. Doma ranec rozbil, vytáhl pár drobností, které měl s sebou, a nakonec i truhličku po otci.

Když ji otevřel, nenašel uvnitř pět zlaťáků, ale pět velkých těžkých kamenů. Plný zlosti je vyhodil ven za dům a čekal na svého bratra. Byl sám a cítil se opuštěný, protože neměl žádné přátele.

Druhý bratr Jan toho na své cestě také mnoho zažil. I on potkal muže na útěku z vlasti. Zeptal se ho: „Kdo jsi a odkud pocházíš?“ Muž mu vyprávěl o své zemi, kde je velká bída a kde se bojuje. „Vezmi si pár zlaťáků a kup si něco k jídlu a nějaké šaty,“ obdaroval ho Jan. Jan také přišel k řece, která měla mosty strženy povodní. Na břehu uviděl lidi, kteří nařikali, protože nemohli na druhý břeh. „Tady máte mé zlato. Za ně si můžete zase postavit mosty!“ řekl Jan a pomohl lidem při stavbě. Potom pokračoval dále a prošel několik měst.

Jednoho dne Jan zatoužil po domově a vydal se na zpáteční cestu. Ve městě, kterým Jan procházel, viděl na ulici bosé, žebrající děti. Zeptal se jich: „Kde bydlíte?“ „Na ulici,“ odpověděly děti. Jan se zamyslel: „Už mám jen pět zlaťáků, musím se o ně podělit.“ Jan nechal dětem postavit domek a brzy se našli i další lidé, kteří chtěli dětem pomoci. Děti, tak najednou žily pod střechou, měly dost jídla a mohly chodit do školy.

Mnoho let se Jan o děti staral, a když zestárnul, zastesklo se mu po domově. Všechno co měl, byla jen prázdná truhlička po otci. Uložil truhličku do svého rance a vydal se lehkým krokem domů. Zdálo se mu, že každým krokem se mu jde lehčeji a radostněji.

Konečně v dále uviděl svůj rodný dům. Kde je ale jeho bratr Jakub? Dům vypadal opuštěně. Jakub čekal na Jana v tmavé a špinavé světnici. „Jakube, jsem zase doma a něco jsem ti přinesl!“ vykřikl Jan. Opatrně vytáhl z rance otcovu truhličku a otevřel ji. Na vrchu ležel královský prsten a vedle něj dopis. „Díky tvé pomoci jsem přežil, vrátil jsem se do své země a nastolil v ní mír. Teď ji spravuji jako její král a na znamení svých díků ti posílám tento královský prsten.“ Vedle prstenu ležel váček s drahokamy. „To ti posílají lidé od řeky. Při čištění koryta jsme našli drahokamy, které ti posíláme jako své poděkování.“ Na dně truhličky ležel do sametu zabalený kus ryzího zlata. „Pomohl jsi mnoha dětem i já jsem byl mezi nimi. Dneska jsem majitelem zlatého dolu a posílám ti nejkrásnější valoun zlata, patří ti za tvé skutky.“

Oba bratři byli překvapeni, jaké poklady byly ukryty v truhličce. Padli si kolem krku, vyšli ven na zápraží domu, kde je oslnily sluneční paprsky. „Konečně jsme oba doma!“ řekli si šťastně Jakub a Jan.

ANDĚLÉ V NAŠEM KOSTELE

Při jedné mši svaté pro děti se otec Pavel ptal dětí, kolik že máme v našem kostele zobrazených andělů. Ihned jsem začal počítat ty, které jsem postřehl, ale nedopočítal jsem se. Sám jsem byl zvědavý, kolik jich tu máme. A tak jednou, když jsem měl po úklidu farního kostela, jsem se pustil do podrobné prohlídky a počítání andělů. Počítal jsem nejednou, ale několikrát, neboť pokaždé mi vyšel jiný součet andělů. A tak jsem si je začal psát. A došel jsem k neuvěřitelnému číslu: v našem kostele máme zobrazených 51 andělů! Teď Vám je všechny, čtenářům Poutníka, představím:

V presbytáři na nástěnných freskách jich je namalováno celkem 16; z toho 6 andělů v hrotu presbytáře, kteří nesou zlatou korunu, 2 jsou k těmto andělům po stranách a 8 v barevném pásu vítězného oblouku. U svatostánku adorují 2 sochy velkých andělů a na dvířkách svatostánku jsou 2 reliéfní hlavičky drobných andělků. Na postranním rokokovém oltáři Panny Marie vlevo je celkem 17 andělů; na oltářním obraze Panny Marie mezi růžemi se na nás dívá 9 hlaviček andělků, v paprscích okolo monogramu Panny Marie mezi obláčky jsou vyřezané 4 hlavičky a 2 andělci sedí na kladí oltáře, po obou stranách obrazu jsou barokní sochy archanděla sv. Michala a Anděla strážného, který vede za ruku dítě. Na postranním oltáři sv. Jana Nepomuckého vpravo je 6 andělků; 4 hlavičky jsou vyřezané v paprscích okolo znázorněného jazyka sv. Jana (symbol mlčenlivosti) a 2 sošky sedí na kladí oltáře. Na rokokové kazatelně jsou 2 sedící buclatí andělci na stříšce kazatelny (jeden drží Kristův kříž a druhý měděnou Mojžíšovu hůl s hadem). Na fresce uprostřed kostelní lodě na stropě nesou 2 andělé Kristův kříž, pod nímž je On sám. Podíváme-li se na kruchtou vlevo (zády k oltáři), na obraz sv. Trojice, jsou dole namalovány 2 hlavičky andělků. Uprostřed balustrády kruchtly visí obraz malovaný na plechu sv. Cecílie, patronky hudebníků a zpěváků a nad vyobrazeným varhanním pozitivem se vznášejí 2 andělci. Vpravo pod kruchtou na boční zdi visí stará olejomalba světice s kotvou (snad sv. Filoména?), kde jsou nahoře v rozích zobrazeny 2 hlavičky andělků.

Takže, když si spočítáme všechny vyjmenované andělky a anděle, namalované i vyřezané, dojdeme k již zmíněnému číslu 51. Více andělků jsem v našem kostele nenašel. Pokud by si někdo chtěl dát práci a zkontrolovat mě, a našel-li by nějakého andělka navíc, rád to přijmu, číslo opravím a umístění andělka doplním.

Na závěr snad jen malá poznámka. Kéž bychom se, my lidé, alespoň na krůček přiblížili k vlastnostem těchto Božích posílů!
js.



BLAHOŠLAVENSTVÍ

(2. část)

Blahoslavení ti, kteří pláčou, neboť oni budou potěšeni

Je mnoho lidí, i křesťanů, nešťastných a smutných, kteří pláčou a rmoutí se. V současném životním standardu a tempu konzumního stylu života je dost i těch, kteří trpí psychózami, kteří jsou zoufalí a nervózní. Jejich zoufalství někdy končí dokonce i sebevraždou. Mnoho je těch, kteří hledají odpověď na otázky: Proč zrovna mne potkalo neštěstí? Co jsem komu udělal, že jsem tak trestán? Proč jsem nepochopen? Proč mě Bůh opustil? A podobné otázky, které ve svém příliš zabývajícím se JÁ, vedou až k rouhání Bohu. Většina z nás lidí si neuvědomuje, že mnohá trápení a bolest si způsobujeme sami. Bezohlednost, dravost, upřednostňování, bezcitnost, krutost, pomluva ... – to jsou prameny mnohého lidského trápení. S těmito negativními lidskými vlastnostmi nemá Bůh nic společného. Jsou podmíněny částečně dědičnými geny, nebo si je člověk vypěstoval v prostředí, ve kterém žije a které ho ovlivňují. Mnohdy neštěstí a bolest zavíná lidská neopatrnost, riskantnost, zanedbané povinnosti, porušení zákona a nedbalost. Trápení, pocházející z psychických poruch, se může jedinec zbavit léčbou. Ostatní trápení může člověka ovlivňovat vlastní sebekázní. Tak může člověk kladně ovlivňovat i své okolí svým příkladem a přivádět bližního na správnou cestu. Ukazatelem by všem mělo být Boží Desatero, v němž je shrnut kodex hodnot a etiky, jímž by se měl člověk řídit ve vztahu k bližnímu, k Bohu i k sobě. Dalším ukazatelem jsou tři Božské ctnosti: víra, naděje a láska. Kdyby ty byly zakódovány v lidských srdcích, zmizela by mnohá trápení.

Jsou lidé spravedliví, kteří trpí a pláčou ve své tichosti a mnohdy opuštěnosti. Nežehrají na svůj život plný bolesti, smutku a trápení. S vědomím Boží přítomnosti dokáží obdivuhodně nést svoje kříže a obětovat je Bohu na určité úmysly, jako osobní oběť. Tito lidé pochopili, že svůj úděl nesou za své hříchy i hříchy druhých. Těmto tichým plačícím, snášejším svá trápení, přislíbil Pán Ježíš blahoslavenství potěšením. Jim je útěchou on sám již zde na zemi, v tomto čase. A bude jim o to větším potěšením, až se završí jejich život. Tito lidé by nám, zehrajícím, měli být vzorem ve snášení svých těžkostí a útrap.

Pane Ježíši - zdá se nám, že jsme ve svém žalu Bohem opuštěni a zapomínáme, že s bližním k nám přicházíš i Ty,

- naříkáme na své trápení, Ty je tišíš a my ve své sebelítosti Tvou útěchu nepocítíme,
- jsme netrpěliví a zlí v nemoci, Ty nás navštěvuješ, aniž poznáváme Tvůj záměr s námi,
- tápeme v zoufalství a neuvědomujeme si, že Ty jsi Cesta, Pravda a Život, která vede k jistotě,
- svým těžkostem se poddáváme, hledáme pomoc u lidí a nežádáme ji od Tebe.

Pane Ježíši, víme, že jsi nevyslovil své blahoslavenství o plačících jen pro útěchu ve strádání v našem životě, ale hlavně pro povzbuzení a ujištění, že jsi s námi v dobrém i zlém, v radosti i žalu, v úspěchu i nezdaru, ve štěstí i neštěstí. Ve své lásce jsi s námi, hříšníky, v našich trápeních a strádáních. Ve svém slitování zvažuješ všechna naše slova, zrnka povah, všechny naše skutky a činy, všechna naše smýšlení, abys na konci věků zúčtoval náš život. Hodnoty našeho života na straně „dal“: „Pojďte, požehnaní, do domu mého Otce!“ Na straně „má dáti“: „Odejďte, neznám vás!“ Prosíme Tě, Pane, o naplnění příslibu potěšení ve všech našich nesnázích a trápení.

Pane, ať se naše srdce rmoutí jen nad lidskou špatností a zlem a těší se z dobroty Tvého přesvatého Srdce!

js.

CO MĚ V POSLEDNÍ DOBĚ ZAUJALO

Blíží se doba prázdnin a dovolených a mnozí navštívíte Prahu. Každý z nás míří na Hrad a často míváme nesmírně zajímavé a krásné stavby a věci.

Například od 15. května do 31. srpna můžete vidět výstavu „**Svatý na mostě**“. Připravil ji řád Křížovníků s červenou hvězdou spolu s Muzeem Karlova mostu u příležitosti 280 let od svatořečení Jana Nepomuckého. On je patronem mostů, rybářů, mlynářů, plavců a dalších řemesel, které mají co do činění s vodou. Výstava přibližuje světce nejen jako středověkého mučedníka, ale především jako duchovní, společenský a kulturní fenomén, nemající v našich zemích obdoby. Nad výstavou převzal patronát kardinál Miloslav Vlk a probíhá pod záštitou primátora hl. města Prahy. Jan Nepomucký patří k nejnámějším a světově uznávaným světcům. Výstava byla připravena předními odborníky z řad historiků a historiků umění, kteří se rovněž podíleli na úspěšné výstavě o době Karla IV. Výstava probíhá v Muzeu Karlova mostu na Křížovnickém náměstí 3, otevírací doba – pondělí až neděle od 10.00 do 20.00 hod.

Kousek od Malostranského náměstí v Karmelitské ulici v kostele Panny Marie Vítězné je vystavena půvabná soška malého Ježíška, známá jako **Milostné Pražské Jezulátko**. Denně ho navštěvují stovky lidí, většinou cizinci. Bohužel povědomí o Jezulátku je v cizině daleko větší než u nás. Svědčí o tom i příběh v současné době



nejvýznamnějšího světové spisovatele Paula Coelho. V roce 1982 navštívil Prahu a poprosil Pražské Jezulátko, aby se stal slavným autorem (v Brazílii je Jezulátko populární, běžně se tam objevují děkované inzeráty za vyslyšení proseb). Coelho slíbil, že mu po vyslyšení prosby přinese nové šaty. Tehdejší návštěva Prahy se stala jedním z mezníků v jeho životě. Slib splnil před čtyřmi roky. Donesl Jezulátku nový obleček šitý zlatou nití.

Lidé před známou soškou prosí o pomoc, uzdravení, mír a mnozí se vrací, aby mu poděkovali. Pražské Jezulátko pochází ze Španělska. Legenda vypráví, že Ježíšek se zázračně ukázal jistému mnichovi, který podle jeho podoby dítě vymodeloval. Sošku měla dále vlastnit svatá Terezie od Ježíše, zakladatelka bosých karmelitek. Posléze ji darovala své přítelkyni, jejíž dcera se chystala na cestu do Prahy. Když se vévodkyně Marie Manrique de Lara vdávala do Čech, dostala sošku od své matky jako svatební dar. Její ovdovělá dcera Polyxéna z Lobkovic pak vzácnou sošku darovala roku 1628 klášteru bosých karmelitánek u kostela Panny Marie Vítězné. Ve třicetileté válce, kdy Prahu obsadila saská protestantská vojska, nebylo ušetřeno rabování ani Jezulátko. Pohozenou sošku s ulámanými ručičkami našel otec Cyril od Matky Boží a nechal ji opravit. Jezulátku jsou připisována mnohá zázračná uzdravení a záchrana Prahy při obležení protestantskými Švédy. V roce 1655 byla soška slavnostně korunována pražským biskupem. Mimo jiných významných osobností mu šatičky darovala také rakouská císařovna Marie Terezie. Kostel Panny Marie Vítězné je zároveň mimořádnou kulturní a uměleckou památkou. Celý jeho barokní interiér je vyzdoben nejlepšími českými umělci 17. a 18. století.

Dominantou Staroměstského náměstí, mimo radnice a paláce Kinských, je gotický **Týnský kostel** - Panny Marie před Týnem. Začal se stavět v polovině 14. století, dokončen byl v letech 1506 – 1511. Po požáru v roce 1679 gotickou klenbu hlavní lodi nahradila raně barokní, boční lodě zůstaly gotické. Kostel mimo svoji mimořádnou architektonickou hodnotu je rovněž známý svými uměleckými díly. Na hlavní oltáři je obraz Nanebevzatí Panny Marie a nad ním obraz Nejsvětější Trojice Boží od barokního malíře Karla Škréty. U pilíře presbyteria je od něho také obraz sv. Barbory, u dalších pilířů obrazy sv. Josefa a Zvěstování P. Marii. Setkáme se tu s dalšími mnoha díly známých gotických a barokních malířů. Skvostem chrámu je nádherná gotická Trůnící Madona z roku 1419 (byla středem pozornosti na výstavě o době Karla IV.). Vpravo na vítězném oblouku presbytáře je vsazena náhrobní mramorová deska světoznámého dánského astronoma Tycho de Brahe z roku 1601 (kostel, díky tomu, navštěvuje mnoho Dánů). Ne vždy je kostel otevřen; v poledne je dvouhodinová přestávka.

A pokud Vám zbude čas, stojí za to navštívit na Starém Městě **Anežský klášter**. Národní galerie tam umístila skvosty našeho gotického umění. Mezi jinými je tam například krásná socha Madony z Králík. Opět mě překvapil malý zájem Čechů, neboť cizinců je tam podstatně více, jsou překvapeni a nadšeni. Díky 40 letům izolace a nezájmu minulého režimu svět toto naše nádherné národní kulturní dědictví teprve objevuje a poznává.

A nakonec malé varování. Pokud bude procházet **Lucernou**, nezvedejte hlavu! V hlavní dvoraně visí od stropu sochařské „dílo“ Černého (také autor kontroverzní Entropy) sv. Václav, sedící na koni vzhůru nohama. Je to odporné „dílo“ a mně se z toho udělalo špatně.

Člověk rád zamíří ke starým osvědčeným kulturním hodnotám.

B.H.

Otec Pavel, pastorační rada, ekonomická rada farností a redakce Poutníka přejí všem farníkům a čtenářům Poutníka požehnaný čas při trávení prázdnin a dovolených. Kéž vás Bůh chrání a vede po všech cestách i zpět do svých domovů.



Ahoj děti!

V tomto školním roce se setkáváme naposled, protože právě začínají tolik očekávané prázdniny. Dny odpočinku a volna, které máte určitě všichni nejraději. Dny naplněné teplem a sluncem, které lákají ke koupání a vodním radovánkám. Zvou nás na výlety a objevné výpravy, na dovolenou s rodiči, ale i na kouzelné „prázdninování“ u babiček, na procházky do lesa a pobyty v přírodě. Zkrátka nabízejí nám prostor k odpočinku a načerpání nových sil do dalšího školního roku.

Ať už se o prázdninách ocitnete kdekoliv, snažte se pozorně dívat kolem sebe. Všímat si všeho pěkného a zajímavého, uvědomovat si krásu, která se nám v přírodě nabízí na každém kroku a také za ni děkovat. Nezapomínejte na Toho, kdo nám tohle všechno dal.

Postavy z obrázku určitě mnozí z vás znají. Je to Honzík s dědečkem a pes Punt'a. Snad se ani nemusí zdůrazňovat, že jsou vypůjčené z kouzelné dětské knížky Honzíkova cesta. Pro ty, kteří ji ještě neznají, to může být pěkné prázdninové čtení. Obrázek je tu dvakrát a liší se v 10 drobných rozdílech. Najděte je a pak si vše můžete pěkně vybarvit. Přeji vám krásné prázdniny plné dobrodružství a her tak, jak je prožíval Honzík, a v září se zase setkáme.



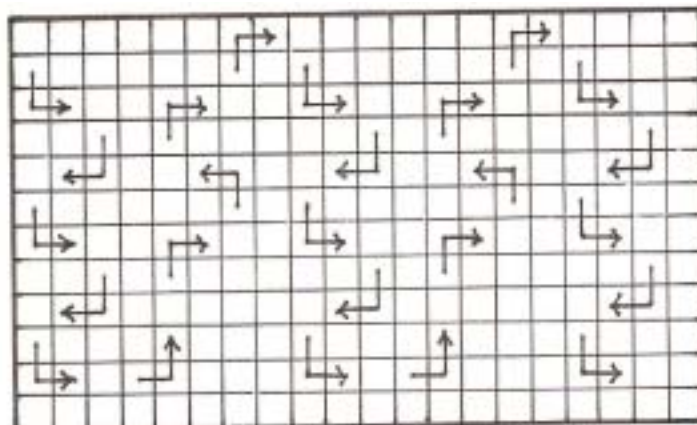
(Otazníček)

Pro starší:

Určitě i vy starší s neskrývanou radostí vítáte prázdniny. Po všech dnech učení, povinností a úkolů si volno a odpočinek zasloužíte. A je na vás všechny ty volné dny dobře prožít a ...TAJENKA (25 písmen). Tabulka není osmisměrka. Písmena v ní najdete podle určitého klíče. První písmeno leží úplně vlevo nahoře, od toho vyjdete. Spodní tabulka se šipkami napoví, kudy vede cesta tajenky. Mezi každým z písmen je stejná vzdálenost, nebo by se také dalo říct – tah, kterým se pohybuje jedna ze šachových figurek po šachovnici. Jako nápověda už to jistě stačí, takže s chutí do toho. I vám všem přeji krásné prázdniny.

(EJ)

N	A	I	T	Š	B	Š	I	T	C	Ě	A	L	M	D	O	I	O	E	J	A
F	Ť	Z	G	A	T	H	L	N	B	Í	M	J	H	K	K	I	Ť	L	Q	
Y	U	E	M	S	K	I	N	O	P	Č	C	O	G	N	O	P	I	Y	Ž	
Q	V	X	R	J	Ž	Ž	R	Q	R	S	E	F	Š	A	O	T	H	E	Ť	
P	Š	U	W	N	Đ	Y	Y	A	U	W	Ť	Ě	B	T	X	A	Š	Y	C	
Z	X	I	Ž	B	A	C	N	B	Č	F	C	N	Č	I	Đ	Ě	R	Đ	S	
Y	Z	R	E	N	L	R	O	F	Š	S	G	R	A	V	H	Ě	Š	N	O	
L	I	H	J	W	K	K	L	S	M	Ť	Đ	N	S	R	A	T	Ň	I	Č	
O	E	W	I	A	J	O	Ť	V	Đ	I	N	M	Ť	B	Y	Ÿ	Q	Z	B	
F	K	R	H	I	G	Ž	Q	E	S	M	Y	T	E	O	Đ	Ÿ	Đ	Y	U	
Y	G	M	J	W	O	W	X	R	G	Š	A	Y	Ě	Č	Z	X	Đ	Š		
A	H	Đ	H	C	F	Č	R	H	Đ	O	F	Đ	C	F	Ě	W	A	F	I	



Řešení z minulého Poutníka:

Hledané jméno bylo MATĚJ. Tajenka křížovky zněla: OPILÍ (1. díl), DEVĚT HODIN RÁNO (2. díl), JÓELE (3. díl).

„Jsou věci, které se dají vyjádřit jen mlčením.“ (Francesco Petrarca)

Přesto (nebo právě proto) si dovolím napsat (jen) pár řádků (o) otci Pavlovi. ☺

Především – on je ten, který mne *dost od základu* naučil, že: „Kdo se hledá, ten se najde a kdo Ho (samozřejmě Boha!) hledá, ten se neztratí!“ Jeho klid a jistota, se kterou mluví o Bohu, mne inspiruje k větší angažovanosti v hledání. Díky vytrvalosti, s jakou slouží pravidelné mše sv. (téměř každý den - to je přece luxus!!!) si uvědomuji jejich důležitost, díky důstojnému průběhu slavností více vnímám jejich tajemnost. Díky jeho odvaze říci do očí i velmi nepříjemné (leč pravdivé) výtky mohu své chyby napravit nebo aspoň zmírnit, díky jeho pravdivosti a trpělivosti si *pomalou* přicházím na to, co je a co není podstatné. Díky jeho promluvám lépe a hlouběji vnímám potřebu pracovat na sobě... Díky, díky, díky...

Myslím, že je na místě neděkovat jen za sebe, ale i za ty, kteří každodenně zažívají jeho laskavé působení a nemají možnost či odvahu se projevit. Tedy:

Milý otče Pavle,

děkujeme Vám za poctivost, s jakou jste celé ty roky u nás sloužil! Za Vaše naslouchání a rady, za Vaši obětavost, nadhled a přátelské zacházení, i za občasně výtky. Není možné ani vyjmenovat, jaké možnosti jste nám (adoracemi, nešporami, májovými, atd.) otevřel. Je nám ctí a opravdu nás těší, že jsme měli možnost Vás poznat!

Prosíme, odpusťte, že jsme někdy byli více vlky než ovečkami. Opravdu nás to mrzí!

Tato farnost ve Vaší *otcovské náruči* vzkvétala a doufáme, že dary v nás, které jste nám pomohl nalézt a užívat k dobru nejen svému, nezhodíme, ale znásobíme...

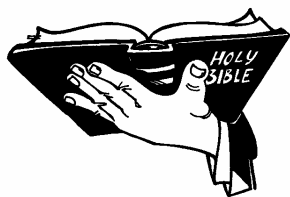
A co přejeme Vám? Ať na všechno, co ve Vašem životě končí, navazuje nový - dobrý začátek a všechny Vaše začátky ať mají dobré konce! ☺

A. Motlová

SLUŽBA LEKTORSKÁ:

Červenec 2009

5. 7.	Ne	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje	7.30	Macháčkovi 411
			16.00	Motlovi 11
12. 7.	Ne	15. neděle v mezidobí	7.30	Řehákovi 283
			16.00	Macháčkovi 242
19. 7.	Ne	16. neděle v mezidobí	7.30	Hubálkovi 61
			16.00	Severinovi 342
26. 7.	Ne	17. neděle v mezidobí	7.30	Filipovi 67
			16.00	Vyhnálkovi 351



Srpen 2009

2. 8.	Ne	18. neděle v mezidobí	7.30	Vránovi 18
			16.00	Faltusovi 356
9. 8.	Ne	19. neděle v mezidobí	7.30	p. Vávrová 264
			16.00	Vašíčkovi 349
16. 8.	Ne	20. neděle v mezidobí	7.30	Jansovi ml. 7
			16.00	Vackovi 197
23. 8.	Ne	21. neděle v mezidobí	7.30	p. Krátký 73
			16.00	Kunertovi 300
30. 8.	Ne	22. neděle v mezidobí	7.30	Režný 403
			16.00	Adamcovi 18

Září 2009

6. 9.	Ne	23. neděle v mezidobí	7.30	p. Venclová 402
			16.00	Formánkovi 203
13. 9.	Ne	24. neděle v mezidobí	7.30	Hejlovi 232
			16.00	Vágnerovi 102
20. 9.	Ne	25. neděle v mezidobí	7.30	Dvořákovi 406
			16.00	Formánkovi 202
27. 9.	Ne	26. neděle v mezidobí	7.30	p. Motlová 11
			16.00	Faltusovi 128



SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:**V červenci 2009 oslaví:**

96 let	paní Eugenie Utíkalová	z Dolní Čermné
88 let	pan Josef Trejtnar	z Dolní Čermné
88 let	paní Anna Dušková	z Petrovic
87 let	paní Marta Formánková	z Horní Čermné
86 let	paní Jarmila Tomanová	nyní bytem v Lanškrouně
86 let	paní Marta Bednářová	z Dolní Čermné
71 let	pan Josef Motl	z Dolní Čermné
65 let	pan Kamil Mareš	z Horní Čermné
65 let	paní Vladimíra Beránková	z Verměřovic
50 let	pan Ladislav Novák	z Petrovic

**V srpnu 2009 oslaví:**

87 let	pan Jan Marek	z Verměřovic
84 let	paní Františka Kroaová	z Verměřovic
83 let	paní Anna Marková	z Verměřovic
82 let	paní Božena Řeháková	z Dolní Čermné
81 let	paní Ludmila Marková	z Petrovic
81 let	pan Karel Marek	z Petrovic
79 let	paní Ludmila Kunertová	z Dolní Čermné
79 let	paní Milada Suchomelová	z Dolní Čermné
75 let	paní Emílie Nastoupilová	z Dolní Čermné
74 let	paní Miluška Vágnerová	z Petrovic
73 let	paní Emilie Hrdinová	z Dolní Čermné
73 let	paní Anežka Pecháčková	z Dolní Čermné
72 let	paní Věra Krobotová	z Dolní Čermné
72 let	paní Milada Klekarová	z Dolní Čermné
71 let	pan Vladislav Macháček	z Horní Čermné
70 let	pan Vojtěch Formánek	z Dolní Čermné
70 let	paní Marie Čadová	z Verměřovic
65 let	paní Marie Marešová	z Horní Čermné
65 let	paní Jaroslava Janoušková	z Horní Čermné
60 let	pan František Severin	z Dolní Čermné
50 let	paní Ludmila Mikulová	z Verměřovic
50 let	pan Karel Fridrich	z Verměřovic
50 let	paní Růžena Hamplová	z Dolní Čermné



Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

v Petrovicích	6. 6. 2009	Karolína Sklenářová	z Knapovce
v Dolní Čermné	7. 6. 2009	Vít Soják	z Horní Čermné
na Mariánské Hoře	13. 6. 2009	Jan Marek	z Horního Třešňovce
v Dolní Čermné	20. 6. 2009	Klára Svobodová	z Dolní Čermné



Rodičům výše uvedených dětí rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

Křesťansky jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné	1. 6. 2009	s panem Václavem Hrdinou	z Dolní Čermné
----------------	------------	--------------------------	----------------

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelého budu pamatovat v modlitbách.

otec Pavel



Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

13. neděle v mezidobí
28. června 2009
27. týden / 2009

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

29. června - pondělí Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů
19.00 Dolní Čermná – za uzdravení
30. června - úterý 13.týdne v liturgickém mezidobí, Svatých prvomučedníků římských
1. července - středa 13.týdne v liturgickém mezidobí
19.00 Dolní Čermná – za Františka Tejkla a rodiče z obojí strany
2. července - čtvrtek 13.týdne v liturgickém mezidobí
7.30 Dolní Čermná – za Ladislava Vačka, bratra a rodiče z obojí strany
19.00 Verměřovice – za Františka a Boženu Stejskalovy
3. července - pátek Svátek sv. Tomáše, apoštola, první pátek v měsíci
19.00 Dolní Čermná – za Cyrila Vránu a rodiče
4. července - sobota sv. Prokopa, opata, první sobota v měsíci
7.30 Dolní Čermná – za farníky
12.00 Mariánská Hora – svatební obřad, při kterém budou oddáni snoubenci Marie Vondrová z Petrovic a Radim Kotyza z Dlouhoňovic
19.00 Verměřovice – za Josefa Hoffmanna a syna



5. července - neděle – Slavnost sv. Cyrila, mnicha a Metoděje, biskupa, patronů Evropy

- 7.30 h. Dolní Čermná – za Boženu Maříkovou
9.00 h. Petrovice – za Marii Markovou, manžela a vnučku Ludmilu
16.00 h. Mariánská Hora – za Františka Mareše, manželku a syna

Na tuto odpolední mši svatou pojede autobus. Vyjíždí v 15.20 h. z Verměřovic a pokračuje přes Petrovice, Dolní a Horní Čermnou na Mariánskou Horu. Po bohoslužbě se vrací autobus stejnou cestou zpět.



Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 17.00 h. – do 18.55 h. a pátek od 17.00 h. – do 18.55 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté. **Ve Verměřovicích:** ve čtvrtek od 17.00 h. – do 18.55 h. **P. Jan Kubis zpovídá v červenci v naší farnosti až ve středu 8. 7. od 15.00 – do 17.00 h.**

Akce ve farnosti:

akce	den	datum	hodina	místo
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	středa	1. 7.	dopoledne	Dolní Čermná, Verměřovice
	čtvrtek	2. 7.	dopoledne	Dolní Čermná
	pátek	3. 7.	dopoledne	Dolní Čermná, Petrovice
adorace před vystavenou Eucharistií	pátek	3. 7.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná



POUTNÍK, ČERVENEC - SRPEN 2009

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 16. srpna 2009, Poutník vyjde 30. srpna 2009

Členové red. kroužku: P. Seidl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, Veronika Severinová.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Nepronese, pouze pro vnitřní potřebu.